Europeiska unionens
officiella tidning

SV
C-serien

C/2025/3739

17.9.2025

P9_TA(2024)0312

Påskyndande och klargörande av genomförandet av förfarandet vid alltför stora underskott – ändring av förordning

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 23 april 2024 om förslaget till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1467/97 om påskyndande och klargörande av genomförandet av förfarandet vid alltför stora underskott (15876/2023 – C9-0005/2024 – 2023/0137(CNS))

(Särskilt lagstiftningsförfarande – samråd)

(C/2025/3739)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av rådets utkast (15876/2023),

— med beaktande av artikel 126.14 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken Europaparlamentet har hörts av rådet (C9-0005/2024),

— med beaktande av artikel 82 i arbetsordningen,

— med beaktande av skrivelsen från budgetutskottet,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A9-0444/2023).

1. Europaparlamentet godkänner rådets utkast såsom ändrat av parlamentet.

2. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.

3. Rådet uppmanas att höra Europaparlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra sitt utkast.

4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

Ändring 2

EUROPAPARLAMENTETS ÄNDRINGSFÖRSLAG (*)

till rådets utkast

RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 1467/97 om påskyndande och klargörande av genomförandet av förfarandet vid alltför stora underskott

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 126.14 andra stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([1]),

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ([2]),

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

(1) Den samordning av medlemsstaternas ekonomiska politik inom unionen som föreskrivs i föredraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) förutsätter att de vägledande principerna om stabila priser, sunda offentliga finanser och monetära förhållanden samt en hållbar betalningsbalans iakttas.

(2) Unionens ramverk för ekonomisk styrning, som omfattar ett komplext system för politisk samordning och övervakning av medlemsstaternas ekonomiska politik, har hjälpt medlemsstaterna att nå sina ekonomiska och finanspolitiska mål. Sedan Maastrichtfördraget undertecknades 1992 har ramverket bidragit till makroekonomisk konvergens och sunda offentliga finanser, samt gjort det lättare att hantera makroekonomiska obalanser. Tillsammans med den gemensamma penningpolitiken och den gemensamma valutan i euroområdet har ramverket skapat förutsättningar för ekonomisk stabilitet, hållbar och inkluderande ekonomisk tillväxt och högre sysselsättning för invånarna i unionen.

(3) Stabilitets- och tillväxtpakten, som ursprungligen bestod av rådets förordning (EG) nr 1466/97 ([3]), rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 ([4]) och Europeiska rådets resolution av den 17 juni 1997 om stabilitets- och tillväxtpakten ([5]), grundar sig på målet att uppnå sunda och hållbara offentliga finanser som ett medel att stärka förutsättningarna för prisstabilitet och för en stark, hållbar och inkluderande tillväxt som underbyggs av finansiell stabilitet, och därigenom stödja uppnåendet av unionens mål för hållbar tillväxt och sysselsättning.

(4) Under den tredje etappen av Ekonomiska och monetära unionen (EMU) är medlemsstaterna enligt artikel 126.1 i EUF-fördraget skyldiga att undvika alltför stora underskott i den offentliga sektorns finanser.

(*) Ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen ▌.

([1]) EUT C,, s..

([2]) EUT C 290, 18.8.2023, s. 17.

([3]) Rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken (EGT L 209, 2.8.1997, s. 1).

([4]) Rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott (EGT L 209, 2.8.1997, s. 6).

([5]) Europeiska rådets resolution om stabilitets- och tillväxtpakten Amsterdam den 17 juni 1997 (EUT C 236, 2.8.1997, s. 1).

(5) Unionens ramverk för ekonomisk styrning bör anpassas för att i högre grad ta hänsyn till de ökade skillnaderna mellan medlemsstaterna vad gäller offentligfinansiell ställning, offentlig skuld, ekonomiska utmaningar och andra sårbarheter. De kraftfulla politiska åtgärder som vidtogs för att hantera covid-19-pandemin visade sig vara mycket effektiva för att mildra krisens ekonomiska och sociala konsekvenser, men ledde till att den offentliga och den privata sektorns skuldkvoter ökade väsentligt, vilket visade hur viktigt det är att gradvis, realistiskt, stadigt och på ett tillväxtvänligt sätt minska skuldkvoterna och underskotten till sunda nivåer, skapa utrymme för kontracyklisk politik samt komma till rätta med makroekonomiska obalanser, och samtidigt ta hänsyn till sysselsättningsmål och sociala mål. Unionens ramverk för ekonomisk styrning bör samtidigt anpassas för att göra det lättare att hantera de utmaningar som unionen står inför på medellång och lång sikt, bland annat uppnåendet av en rättvis digital och grön omställning, inbegripet klimatlagen ([6]), säkerställandet av energitrygghet, stödjandet av ett öppet strategiskt oberoende, hanteringen av demografiska förändringar, stärkandet av social och ekonomisk motståndskraft och varaktig konvergens samt genomförandet av den strategiska kompassen för säkerhet och försvar, vilka alla förutsätter reformer och varaktigt höga investeringsnivåer under de närmaste åren.

(6) Sunda och hållbara offentliga finanser och hållbar och inkluderande tillväxt bör främjas genom unionens ramverk för ekonomisk styrning och ramverket bör därför göra åtskillnad mellan medlemsstaterna genom att ta hänsyn till deras utmaningar avseende den offentliga skuldsättningen och deras ekonomiska utmaningar, och tillåta en flerårig landsspecifik offentligfinansiell utveckling, samtidigt som en effektiv multilateral övervakning säkerställs och principen om likabehandling respekteras.

(7) För att säkerställa ett transparent och gemensamt unionsregelverk som bygger på de referensvärden som avses i artikel 126.2 i EUF-fördraget och i protokoll nr 12 om förfarande vid alltför stora underskott som fogats till EUF-fördragen och fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) bör samtidigt en starkare efterlevnadskontroll som underbygger den multilaterala övervakningen vara en nödvändig motvikt till en riskbaserad övervakning som tillåter landsspecifika offentligfinansiella utvecklingsbanor.

(8) För att förenkla unionens finanspolitiska ramverk och öka transparensen bör fastställandet av nettoutgiftsbanan och genomförandet av den årliga offentligfinansiella övervakningen för varje medlemsstat baseras på en enda operativ indikator som är knuten till skuldhållbarhet. Denna enda indikator bör vara baserad på nationellt finansierade primära nettoutgifter, det vill säga ***offentliga*** utgifter efter avdrag för ***ränteutgifter,*** diskretionära åtgärder på inkomstsidan, ***utgifter för unionsprogram som till fullo motsvaras av inkomster i form av unionsmedel och nationella*** utgifter ***för medfinansiering av program som finansieras av unionen, samt konjunkturberoende utgifter för arbetslöshetsunderstöd.*** I linje med de vägledande principer som Europeiska kommissionen har använt för att klassificera transaktioner som engångsåtgärder bör engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder också exkluderas från nettoutgifter. En sådan indikator möjliggör makroekonomisk stabilisering eftersom den inte påverkas av automatiska stabilisatorer, inbegripet inkomst- och utgiftsfluktuationer som ligger utanför regeringens direkta kontroll.

(9) Det förfarande vid alltför stora underskott (*underskottsförfarandet*) vid överträdelser av referensvärdet för underskott på 3 % av bruttonationalprodukten (BNP) (*det underskottsbaserade underskottsförfarandet*) som avses i artikel 126.2 i EUF-fördraget och i protokoll nr 12 är ett väletablerat inslag i unionens offentligfinansiella övervakning som har varit effektivt när det gäller att påverka finanspolitiken i medlemsstaterna.

(10) För att stärka det underskottsförfarande vid överträdelser av skuldkriteriet på 60 % av BNP (*det skuldbaserade underskottsförfarandet*) som avses i artikel 126.2 i EUF-fördraget och i protokoll nr 12 bör fokus ligga på avsteg från den nettoutgiftsbana som rådet har fastställt enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) […] ([7]).

(13) I enlighet med artiklarna 24 och 25 i förordning (EU) [om den förebyggande delen] skulle rådet, på rekommendation från kommissionen, kunna tillåta medlemsstaterna att avvika från den nettoutgiftsbana som rådet har fastställt enligt den förordningen i händelse av en allvarlig konjunkturnedgång inom euroområdet eller unionen som helhet, eller i händelse av exceptionella omständigheter utanför regeringens kontroll som har stor inverkan på den berörda medlemsstatens offentliga finanser, under förutsättning att detta inte äventyrar den offentligfinansiella hållbarheten på medellång sikt. En sådan avvikelse bör följaktligen inte registreras i kontrollkontot och inte heller leda till att ett skuldbaserat underskottsförfarande inleds.

([6]) I den europeiska klimatlagen fastställs ett unionsomfattande mål om att nå klimatneutralitet senast 2050 och unionens institutioner och medlemsstater åläggs att öka sin anpassningsförmåga, vilket förutsätter betydande offentliga investeringar för att minska klimatförändringarnas negativa samhällsekonomiska inverkan på EU och dess medlemsstater, däribland negativa effekter på tillväxt och offentligfinansiell hållbarhet.

([7]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) […] av den […] [om effektiv övervakning av den ekonomiska politiken och multilateral offentligfinansiell övervakning] (EUT L …, …, s.…).

(14) När kommissionen bedömer om ett alltför stort underskott föreligger i enlighet med artikel 126.3 i EUF-fördraget ska den beakta samtliga relevanta faktorer. Avsevärda utmaningar avseende den offentliga skulden i den berörda medlemsstaten bör betraktas som en viktig förstärkande faktor.

(14a) Med erkännande av de ökande geopolitiska spänningarna och säkerhetsutmaningarna samt det motsvarande behovet för medlemsstaterna att bygga upp sin kapacitet, bör ökningen av offentliga investeringar i försvaret, i tillämpliga fall, beaktas som en relevant faktor vid bedömningen av om ett alltför stort underskott föreligger i enlighet med artikel 126.3 i EUF-fördraget. Denna faktor kan bedömas enligt EU-genomsnitt, trender på medellång sikt eller andra relevanta riktmärken, samt med beaktande av de statistiska reglerna om bokföringstidpunkten för militära utgifter.

(15) För att hålla reda på faktiska avvikelser från nettoutgiftsbanan enligt vad som fastställs i artikel 21 i förordning (EU) [om den förebyggande delen] bör kommissionen inrätta ett kontrollkonto för varje medlemsstat, i vilket årliga avvikelser över tid summeras. Informationen i kontrollkontot bör utgöra grunden för verkställighetsåtgärder. Kommissionen ska särskilt utarbeta en rapport enligt artikel 126.3 i EUF-fördraget när den offentliga skuldkvoten i förhållande till BNP överskrider referensvärdet, de offentliga finanserna inte är nära balans eller uppvisar överskott samt när de avvikelser som har registrerats i medlemsstatens kontrollkonto överskrider de fastställda årliga eller kumulativa tröskelvärdena. De offentliga finanserna ska anses vara nära balans om det nominella underskottet inte är större än 0,5 procentenheter av BNP.

(16) Den korrigerande nettoutgiftsbanan enligt underskottsförfarandet bör minska eller bevara underskottet i de offentliga finanserna under det referensvärde på 3 % av BNP som avses i artikel 126.2 i EUF-fördraget och i protokoll nr 12 vid den tidsfrist som fastställts av rådet. Den korrigerade nettoutgiftsbanan inom underskottsförfarandet bör i princip vara den som ursprungligen fastställdes av rådet, samtidigt som man beaktar behovet av att säkerställa en minsta strukturanpassning på 0,5 % av BNP i händelse av en överträdelse av skuldkriteriet eller behovet av att i regel korrigera avvikelsen från banan i händelse av att skuldkriteriet överträds. Om den ursprungliga banan på grund av objektiva omständigheter inte längre är genomförbar bör rådet kunna föreslå en reviderad bana.

(17) För medlemsstater som omfattas ett underskottsförfarande bör rådet, på rekommendation från kommissionen, kunna förlänga tidsfristen för korrigeringen av det alltför stora underskottet om rådet fastställer att det har inträffat en allvarlig konjunkturnedgång inom euroområdet eller unionen som helhet i enlighet med artikel 24 i förordningen (EU) [om den förebyggande delen], eller i händelse av exceptionella omständigheter utanför regeringens kontroll som har stor inverkan på den berörda medlemsstatens offentliga finanser i enlighet med artikel 25 i förordningen (EU) [om den förebyggande delen], under förutsättning att detta inte äventyrar den offentligfinansiella hållbarheten på medellång sikt.

(18) Särskilda bestämmelser i förordning (EG) nr 1467/97 gällande bidragen till pensionssystem som tillhör andra pelaren bör utgå eftersom den nettoutgiftsbana som fastställs av rådet redan bör beakta intäktsförluster som är relaterade till sådana bidrag.

(19) Oberoende finanspolitiska institutioner har bevisligen främjat offentligfinansiell disciplin och stärkt trovärdigheten i medlemsstaternas offentliga finanser. För att stärka det nationella ägarskapet bör oberoende finanspolitiska institutioners uppdrag ***bibehållas inom unionens reformerade ramverk för ekonomisk styrning, i syfte att gradvis bygga upp deras kapacitet. En mer självständig europeisk finanspolitisk nämnd bör ha en mer framstående, rådgivande roll*** i unionens ramverk för ekonomisk styrning.

(20) Tydliga villkor bör fastställas för upphävande av förfaranden vid alltför stora underskott. För upphävande bör det krävas att underskottet på ett trovärdigt sätt ligger kvar under det referensvärde på 3 % av BNP som avses i artikel 126.2 i EUF-fördraget och i protokoll nr 12 och, för ett skuldbaserat underskottsförfarande, att medlemsstaten visar att det följer nettoutgiftsbanan inom underskottsförfarandet.

(21) De böter som anges i artikel 126.11 i EUF-fördraget bör inte fastställas som ett minimibelopp utan bör ackumuleras till dess att effektiva åtgärder vidtagits, för att utgöra ett verkligt incitament att följa de förelägganden som medlemsstaterna har fått inom ramen för ett underskottsförfarande i enlighet med artikel 126.9 i EUF-fördraget.

(22) Bestämmelser som gäller Förenade kungariket bör utgå.

(23) Denna förordning ingår i ett paket tillsammans med förordning (EU) [om den förebyggande delen] och direktiv (EU) […] om ändring av direktiv 2011/85/EU om krav på medlemsstaternas budgetramverk. Tillsammans utgör de ett reviderat ramverk för ekonomisk styrning i unionen genom vilket innehållet i avdelning III *Finanspolitisk överenskommelse* i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen (SSS-fördraget) ([8]) införlivas i unionsrätten, i enlighet med artikel 16 i det fördraget. Med utgångspunkt i medlemsstaternas erfarenheter av att genomföra SSS-fördraget behålls den finanspolitiska överenskommelsens medelfristiga perspektiv i det föreslagna lagstiftningspaketet som ett verktyg för att uppnå budgetdisciplin och främja tillväxt. I paketet förstärks den landsspecifika dimensionen i syfte att stärka det nationella ägarskapet genom att bland annat bibehålla finanspolitiska institutioners uppdrag på grundval av den finanspolitiska överenskommelsens gemensamma principer som föreslagits av kommissionen ([9]) i enlighet med artikel 3.2 i SSS-fördraget. Den analys av utgifter exklusive diskretionära åtgärder på inkomstsidan som behövs för en samlad bedömning av efterlevnaden i enlighet med den finanspolitiska överenskommelsen anges i förordning (EU) [om den förebyggande delen]. Precis som i den finanspolitiska överenskommelsen tillåts tillfälliga avvikelser från den medelfristiga planen endast i exceptionella omständigheter i enlighet med artikel 24 och 25 i förordning (EU) [om den förebyggande delen] och i linje med bestämmelserna om kontrollkontot. På liknande sätt som i den finanspolitiska överenskommelsen bör, vid betydande avvikelser från den medelfristiga planen, åtgärder vidtas för att korrigera avvikelserna under en fastställd tidsperiod. Genom paketet stärks budgetövervakningen och förfarandena för efterlevnadskontroll i syfte att fullgöra åtagandet att främja sunda och hållbara offentliga finanser och hållbar och inkluderande tillväxt. I det reformerade ramverket för ekonomisk styrning behålls därmed SSS-fördragets grundläggande mål om budgetdisciplin och skuldhållbarhet.

(24) Det krävs övergångsbestämmelser för medlemsstater som omfattas av ett underskottsförfarande när det reformerade regelverket träder i kraft. Rekommendationer enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget och förelägganden enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget som har antagits innan denna ändringsförordning träder i kraft måste ändras så att de anpassas till bestämmelserna i den ändrade artikel 3.4 och artikel 5.1. Detta skulle möjliggöra för rådet att fastställa en korrigerande nettoutgiftsbana som är förenlig med de nya bestämmelserna för medlemsstater som har vidtagit åtgärder, utan att skärpa förfarandet vid alltför stora underskott.

(24a) Med tanke på att reglerna för det underskottsbaserade förfarandet vid alltför stora underskott är oförändrade med en årlig minsta strukturell förbättring på minst 0,5 % av BNP som riktmärke, i ett läge där räntesituationen förändrats avsevärt, får kommissionen under en övergångsperiod 2025, 2026 och 2027 – för att inte äventyra de positiva effekterna av faciliteten för återhämtning och resiliens – anpassa riktmärket efter ökningen i räntebetalningar när den fastställer den föreslagna korrigerade banan som avser den första medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen för åren 2025, 2026 och 2027 inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott, förutsatt att den berörda medlemsstaten uppfyller villkoren i artikel 11 c i förordning (EU) om den förebyggande delen, i överensstämmelse med målet att uppnå en grön och digital omställning och bygga upp försvarskapaciteten.

(25) Förordning (EG) nr 1467/97 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1467/97 ska ändras på följande sätt:

1. Artiklarna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”*Artikel 1*

1. I denna förordning fastställs bestämmelser för att påskynda och förtydliga genomförandet av förfarandet vid alltför stora underskott. Syftet med förfarandet vid alltför stor underskott är att förhindra alltför stora underskott i den offentliga sektorns finanser och att i de fall underskott uppstår bidra till att de korrigeras, varvid iakttagandet av budgetdisciplin granskas med utgångspunkt i kriterierna för offentliga underskott och offentliga skulder.”

2. I denna förordning avses med *deltagande medlemsstater* medlemsstater som har euron som valuta. Definitionerna i artikel 2 i förordning (EU) [om den förebyggande delen] ska gälla.

([8]) Fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen av den 2 mars 2012.
([9]) Kommissionens meddelande COM(2012)342 final av den 20 juni 2012 *Gemensamma principer för nationella finanspolitiska korrigeringsmekanismer*.

Artikel 2

1. Underskottet i den offentliga sektorns finanser ska anses överskrida referensvärdet undantagsvis, enligt artikel 126.2 a andra strecksatsen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), om det är resultatet av en allvarlig konjunkturnedgång inom euroområdet eller inom unionen som helhet som rådet fastställt i enlighet med artikel 24 i förordning (EU) [om den förebyggande delen] eller av exceptionella omständigheter utanför regeringens kontroll som har stor inverkan på den berörda medlemsstatens offentliga finanser, i enlighet med artikel 25 i förordning (EU) [om den förebyggande delen].

Dessutom ska överskridandet av referensvärdet anses övergående om kommissionens budgetprognoser visar att underskottet kommer att understiga referensvärdet efter det att den allvarliga konjunkturnedgång eller de exceptionella omständigheter som avses i det första stycket har upphört.

1a. När den offentliga skuldens andel av bruttonationalprodukten BNP överskrider referensvärdet ska den anses minska i tillräcklig utsträckning och närma sig referensvärdet i tillfredsställande takt enligt artikel 126.2 b i EUF-fördraget, om den berörda medlemsstaten respekterar sin nettoutgiftsbana.

2. Kommissionen ska utarbeta en rapport enligt artikel 126.3 i EUF-fördraget om den offentliga skuldkvoten i förhållande till BNP överskrider referensvärdet, de offentliga finanserna inte är nära balans eller uppvisar överskott och om de avvikelser som har registrerats i medlemsstatens kontrollkonto antingen överskrider

a) 0,3 procentenheter av BNP årligen, eller

b) 0,6 procentenheter av BNP kumulativt.

3. När kommissionen utarbetar en rapport enligt artikel 126.3 i EUF-fördraget, ska den beakta alla relevanta faktorer som anges i den artikeln, om de i betydande utsträckning påverkar bedömningen av huruvida underskotts- och skuldkriterierna uppfylls av den berörda medlemsstaten.

Rapporten ska på lämpligt sätt ta upp följande:

a) Graden av utmaningar avseende den offentliga skulden i enlighet med den metod som avses i artikel 8 i förordningen [om den förebyggande delen], utvecklingen av den offentliga skuldställningen och dess finansiering, och relaterade riskfaktorer, särskilt löptidsstruktur, skuldens valutadenominering och ansvarsförbindelser.

b) Utvecklingen av den offentliga sektorns finanser på medellång sikt, däribland särskilt storleken på den faktiska avvikelsen från nettoutgiftsbanan, uttryckt årligen och kumulativt enligt vad som uppmätts av kontrollkontot.

c) Det ekonomiska lägets utveckling på medellång sikt, inbegripet den potentiella tillväxten, inflationsutvecklingen samt konjunkturutvecklingen jämfört med de antaganden som ligger till grund för nettoutgiftsbanan.

d) Framstegen i genomförandet av reformer och investeringar, däribland särskilt politiska åtgärder för att förebygga och korrigera makroekonomiska obalanser och politiska åtgärder för att genomföra unionens gemensamma tillväxt- och sysselsättningsstrategier, däribland de som får stöd av NextGenerationEU, och de offentliga finansernas övergripande kvalitet, särskilt de nationella budgetramverkens ändamålsenlighet.

da) Ökningen av offentliga investeringar i försvaret, i tillämpliga fall, också med tanke på bokföringstidpunkten för militära utgifter.

4. Kommissionen ska vederbörligen och uttryckligen beakta eventuella andra faktorer som enligt den berörda medlemsstaten har betydelse för en samlad bedömning av om underskotts- och skuldkriterierna är uppfyllda och som medlemsstaten har förelagt rådet och kommissionen. I detta sammanhang ska särskild hänsyn tas till ekonomiska bidrag för att främja internationell solidaritet och för att nå unionens gemensamma prioriteringar som avses i förordning (EU) [om den förebyggande delen].

Rådet och kommissionen ska göra en balanserad övergripande bedömning av alla relevanta faktorer, särskilt i vilken utsträckning de som förstärkande eller reducerande faktorer påverkar bedömningen av om underskotts- och/eller skuldkriterierna är uppfyllda. När en medlemsstat står inför avsevärda utmaningar avseende den offentliga skulden enligt punkt 3 a ska detta betraktas som en viktig förstärkande faktor. Gynnsam konjunkturutveckling, budgetutveckling och finansiell utveckling ska inte betraktas som reducerande faktorer, samtidigt som ogynnsam utveckling kan betraktas som reducerande faktorer.

Om den offentliga skuldkvoten i förhållande till BNP överskrider referensvärdet ska dessa faktorer, vid bedömningen av om skuldkriteriet är uppfyllt, endast beaktas under de steg som föregår beslutet om förekomsten av ett alltför stort underskott enligt artikel 126.4, 126.5 och 126.6 i EUF-fördraget, om den övergripande principens bägge villkor är helt uppfyllda, nämligen att dessa relevanta faktorer ska beaktas först när underskottet i de offentliga finanserna ligger nära referensvärdet och referensvärdet överskrids endast tillfälligt.

Dessa faktorer ska dock beaktas under de steg som föregår beslutet om förekomsten av ett alltför stort underskott, vid bedömningen av om skuldkriteriet är uppfyllt.

5. Om medlemsstater tillåts att avvika från sin nettoutgiftsban i enlighet med artiklarna 24 och 25 i förordning (EU) [om den förebyggande delen], får kommissionen och rådet i sin bedömning besluta om att inte konstatera att ett alltför stort underskott föreligger.

6. Om rådet, på grundval av artikel 126.6 i EUF-fördraget, konstaterar att ett alltför stort underskott föreligger i en medlemsstat, ska rådet och kommissionen, under de följande skedena i förfarandet enligt den artikeln i EUF-fördraget, beakta de relevanta faktorer som avses i punkt 3 i den här artikeln, eftersom de påverkar den berörda medlemsstatens situation, inklusive på det sätt som anges i artikel 5.2 i denna förordning, särskilt under fastställandet av en tidsfrist för att korrigera det alltför stora underskottet, och i förekommande fall en förlängning av den tidsfristen. Dessa relevanta faktorer ska emellertid inte beaktas när det gäller rådets beslut enligt artikel 126.12 i EUF-fördraget om att rådet ska upphäva samtliga eller vissa av sina beslut enligt artikel 126.6–126.9 och 126.11 i EUF-fördraget.”

***** ***Förordning (EU) [...] av den [för in datum] [för in hela titeln] (EUT L...,..., s....).”***

2. Artikel 3 ska ersättas med följande:

”*Artikel 3*

1. Inom två veckor efter det att kommissionen har antagit en rapport som utarbetats enligt artikel 126.3 i EUF-fördraget ska Ekonomiska och finansiella kommittén yttra sig i enlighet med artikel 126.4 i EUF-fördraget.

2. Kommissionen ska, med full hänsyn tagen till det yttrande som avses i punkt 1 i denna artikel, om den anser att ett alltför stort underskott föreligger avge ett yttrande och förelägga rådet ett förslag i enlighet med artikel 126.5 och 126.6 i EUF-fördraget och informera Europaparlamentet.

3. Rådet ska avgöra om ett alltför stort underskott föreligger enligt artikel 126.6 i EUF-fördraget, i regel inom fyra månader efter de rapporteringsdatum som fastställs i artikel 3.2 och 3.3 i förordning (EG) nr 479/2009. När rådet avgör om ett alltför stort underskott föreligger ska det samtidigt ge rekommendationer till den berörda medlemsstaten enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget. Rådet ska offentliggöra sina beslut inom ramen för artikel 126.6 i EUF-fördraget.

4. I rådets rekommendation i enlighet med artikel 126.7 i EUF-fördraget ska en tidsfrist på högst sex månader fastställas, inom vilken den berörda medlemsstaten ska vidta effektiva åtgärder. Om situationen är allvarlig får tidsfristen för effektiva åtgärder vara tre månader. I rådets rekommendation ska även en tidsfrist för korrigeringen av det alltför stora underskottet fastställas. I sin rekommendation ska rådet också begära att medlemsstaten genomför en korrigerande nettoutgiftsbana vilken säkerställer att underskottet i de offentliga finanserna ligger kvar eller minskar och hålls under referensvärdet inom den tidsfrist som fastställs i rekommendationen.

Om förfarandet vid alltför stora underskott inleddes på basis av skuldkriteriet ska den korrigerade nettoutgiftsbanan, för de år då underskottet i de offentliga finanserna väntas överskrida referensvärdet, vara förenlig med ett riktmärke som motsvarar en årlig minsta strukturell anpassning på minst 0,5 % av BNP. Om förfarandet vid alltför stora underskott inleddes på basis av skuldkriteriet ska den korrigerande nettoutgiftsbanan vara minst lika krävande som den nettoutgiftsbana som antagits av rådet i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) [om den förebyggande delen], och i regel korrigera kontrollkontots ackumulerade avvikelser vid den tidsfrist som fastställts av rådet.

5. Inom den tidsfrist som avses i punkt 4 i denna artikel ska den berörda medlemsstaten rapportera till rådet och kommissionen om de åtgärder som vidtagits med anledning av rådets rekommendation enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget. Rapporten ska innehålla mål för de offentliga utgifterna och inkomsterna och för diskretionära åtgärder på både utgifts- och inkomstsidan som är förenliga med rådets rekommendation, samt uppgifter om vilka åtgärder som vidtagits och vilken typ av åtgärder som planeras för att nå dessa mål. Medlemsstaten ska offentliggöra rapporten. Medlemsstaten får uppmana den relevanta oberoende finanspolitiska institutionen att utarbeta en icke-bindande, separat rapport om de vidtagna och planerade åtgärdernas tillräcklighet med avseende på målen.

6. Rådet får på kommissionens rekommendation besluta att anta en reviderad rekommendation enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget om

a) effektiva åtgärder har vidtagits till följd av en sådan rekommendation och villkoren som avses i artikel 25 i förordning (EU) [om den förebyggande delen] tillämpas, eller

b) villkoren som avses i artikel 24 i förordning (EU) [om den förebyggande delen] tillämpas.

Tidsfristen för korrigering av det alltför stora underskottet får genom den reviderade rekommendationen som regel förlängas med ett år."

3. Artikel 4 ska ersättas med följande:

"*Artikel 4*

1. Vid bedömningen av om effektiva åtgärder har vidtagits till följd av dess rekommendationer enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget ska rådet grunda sitt beslut på den rapport som lämnats av den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 3.5 i denna förordning, på dess genomförande samt på andra offentliggjorda och tillräckligt detaljerade beslut av den berörda medlemsstatens regering.

Om rådet, i enlighet med artikel 126.8 i EUF-fördraget, finner att den berörda medlemsstaten har underlåtit att vidta effektiva åtgärder, ska det rapportera detta till Europeiska rådet.

2. Rådets beslut enligt artikel 126.8 i EUF-fördraget att offentliggöra sina rekommendationer när det finner att inga effektiva åtgärder har vidtagits, ska fattas omedelbart efter utgången av den tidsfrist som har fastställts enligt artikel 3.4 i denna förordning.".

4. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Rådets beslut att förelägga den berörda deltagande medlemsstaten att vidta åtgärder för att minska underskottet enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget ska fattas inom två månader efter rådets beslut enligt artikel 126.8 i EUF-fördraget i vilket det fastställs att inga effektiva åtgärder har vidtagits. I föreläggandet ska rådet också begära att medlemsstaten genomför en korrigerande nettoutgiftsbana i enlighet med de krav som fastställs i artikel 3.4. Rådet ska också ange åtgärder som främjar att den korrigerande nettoutgiftsbanan uppnås."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Rådet får på kommissionens rekommendation besluta att anta ett reviderat föreläggande enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget om

a) effektiva åtgärder har vidtagits till följd av ett sådant föreläggande och de villkor som avses i artikel 25 i förordning (EU) [om den förebyggande delen] tillämpas, eller

b) de villkor som avses i artikel 24 i förordning (EU) [om den förebyggande delen] tillämpas.

Tidsfristen för korrigering av det alltför stora underskottet får genom den reviderade rekommendationen som regel förlängas med ett år."

5. Artikel 6.1 ska ersättas med följande:

"1. Vid bedömningen av om effektiva åtgärder har vidtagits med anledning av dess föreläggande enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget ska rådet grunda sitt beslut på den rapport som den berörda medlemsstaten har lämnat i enlighet med artikel 5.1a i denna förordning, på dess genomförande samt på andra offentliggjorda och tillräckligt detaljerade beslut av den berörda medlemsstatens regering. Hänsyn ska tas till resultatet av det övervakningsbesök som ska genomföras av kommissionen i enlighet med artikel 10a i denna förordning."

6. Artikel 8 ska ersättas med följande:

"*Artikel 8*

1. Rådets beslut enligt artikel 126.11 i EUF-fördraget att skärpa sanktionerna ska fattas senast två månader efter rapporteringstillfällena enligt förordning (EG) nr 479/2009.

2. Rådets beslut enligt artikel 126.12 i EUF-fördraget att upphäva vissa av eller samtliga sina beslut ska fattas så snart som möjligt och under inga omständigheter senare än två månader efter rapporteringstillfällena enligt förordning (EG) nr 479/2009.

3. Ett rådsbeslut ska bara fattas i enlighet med artikel 126.12 i EUF-fördraget om underskottet har förts under referensvärdet och enligt kommissionens prognos förväntas förbli på denna nivå under det innevarande och det nästföljande året, och om förfarandet vid alltför stora underskott inleddes på basis av skuldkriteriet och den berörda medlemsstaten har respekterat den korrigerande nettoutgiftsbana som fastställts av rådet i enlighet med artikel 3.4 eller artikel 5.1 i den här förordningen."

7. Artikel 9.1 ska ersättas med följande:

"1. Förfarandet vid alltför stora underskott ska lämnas vilande

a) om den berörda medlemsstaten följer rekommendationerna enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget,

b) om den berörda deltagande medlemsstaten följer föreläggandena enligt artikel126.9 i EUF-fördraget."

8. Artikel 10 ska ersättas med följande:

"*Artikel 10*

1. Rådet och kommissionen ska regelbundet övervaka genomförandet av de åtgärder som har vidtagits

— av den berörda medlemsstaten till följd av rekommendationer enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget,

— av den berörda deltagande medlemsstaten till följd av förelägganden enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget.

2. Om en deltagande medlemsstat inte genomför åtgärderna eller om åtgärderna enligt rådets uppfattning visar sig vara otillräckliga, ska rådet omedelbart fatta ett beslut enligt artikel 126.9 eller 126.11 i EUF-fördraget.

3. Om faktiska uppgifter i enlighet med förordning (EG) nr 479/2009 visar att ett alltför stort underskott inte har korrigerats av en deltagande medlemsstat inom den tidsfrist som fastställs antingen i en rekommendation enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget eller i ett föreläggande enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget ska rådet omedelbart fatta ett beslut enligt artikel 126.9 eller artikel 126.11 i EUF-fördraget."

9. Artikel 10a ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Kommissionen ska säkerställa en kontinuerlig dialog med medlemsstaternas myndigheter i enlighet med målen i denna förordning. Kommissionen ska i detta syfte framför allt göra besök i syfte att bedöma den aktuella ekonomiska situationen i medlemsstaten och fastställa eventuella risker och svårigheter när det gäller att uppfylla målen i denna förordning och möjliggöra ett utbyte med andra relevanta intressenter, bland annat de nationella oberoende finanspolitiska institutionerna."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Efter antagandet av rådets föreläggande enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget, och om så begärs av den berörda medlemsstatens parlament, kan kommissionen presentera sin bedömning av det ekonomiska och finanspolitiska läget i medlemsstaten. Ett utökat övervakningsbesök kan göras, i syfte att följa upp situationen på plats, för medlemsstater som är föremål för rekommendationer och förelägganden som utfärdats efter ett beslut enligt artikel 126.8 i EUF-fördraget och beslut enligt artikel 126.11 i EUF-fördraget. Berörda medlemsstater ska tillhandahålla all information som är nödvändig för att förbereda och genomföra uppdraget.".

10. Artikel 12 ska ersättas med följande:

"*Artikel 12*

1. Bötesbeloppet ska uppgå till 0,05 % av den senaste uppskattningen av föregående års BNP för en sexmånadersperiod och ska betalas var sjätte månad fram till dess att rådet bedömer att den berörda medlemsstaten har vidtagit effektiva åtgärder som svar på ett föreläggande som utfärdats enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget.

2. Under varje sexmånadersperiod som följer efter den period då böterna dömdes ut fram till dess att beslutet om att det föreligger att alltför stort underskott upphävs ska rådet bedöma om den berörda medlemsstaten har vidtagit effektiva åtgärder som svar på rådets föreläggande i enlighet med artikel 126.9 i EUF-fördraget. Rådet ska i sin halvårsbedömning i enlighet med artikel 126.11 i EUF-fördraget besluta att skärpa sanktionerna, om den berörda deltagande medlemsstaten inte har följt rådets föreläggande.".

11. Artiklarna 14 och 15 ska ersättas med följande:

”*Artikel 14*

1. I enlighet med artikel 126.12 i EUF-fördraget ska rådet upphäva de sanktioner som anges i artikel 126.11 första och andra strecksatserna i EUF-fördraget beroende på hur betydande framsteg den berörda deltagande medlemsstaten har gjort när det gäller att korrigera det alltför stora underskottet.

Artikel 15

I enlighet med artikel 126.12 i EUF-fördraget ska rådet upphäva samtliga kvarstående sanktioner om beslutet om att det föreligger ett alltför stort underskott upphävs. Böter enligt artikel 12 i denna förordning ska inte återbetalas till den berörda deltagande medlemsstaten.”.

12. Artikel 16 ska ersättas med följande:

”*Artikel 16*

De böter som avses i artikel 12 ska utgöra allmänna inkomster för unionens budget.”.

12a. Artikel 17 ska utgå.

13. Artikel 17a ska ersättas med följande:

”1. Senast den 31 december 2030 och därefter vart femte år ska kommissionen utarbeta en rapport om tillämpningen av denna förordning, i förekommande fall åtföljd av ett förslag till ändring av förordningen. Kommissionen ska offentliggöra denna rapport. Rapporten ska innehålla en översyn av denna förordnings ändamålsenlighet när det gäller att uppnå dess mål enligt artikel 1 och av framstegen med att säkra en närmare samordning av den ekonomiska politiken och en varaktig konvergens mellan medlemsstaternas ekonomiska resultat i enlighet med EUF-fördraget.

▌

3. Rapporten ska överlämnas till Europaparlamentet och till rådet.”

14. Följande artikel ska införas som artikel 17b:

”*Artikel 17b*

Rådet ska på rekommendation från kommissionen anta en reviderad rekommendation enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget eller ett reviderat föreläggande enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget till medlemsstater som är föremål för en rekommendation enligt 126.7 i EUF-fördraget eller ett föreläggande enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget den [dagen för ikraftträdande av ändringsförordningen], och som har vidtagit effektiva åtgärder.

Rådet ska anta en reviderad rekommendation eller ett reviderat föreläggande tillsammans med antagandet av rekommendationen i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) [om den förebyggande delen] med fastställande av nettoutgiftsbanan.”.

15. Bilagan ska utgå.

Artikel 2

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar *Ordförande*